

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță privind perioadele de conducere și perioadele de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere naționale

Analizând proiectul de Ordonanță privind perioadele de conducere și perioadele de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere naționale, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.14 din 24.01.2002,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță are ca obiect stabilirea perioadelor de conducere și de odihnă ale conducătorilor auto care efectuează transporturi rutiere naționale, precum și transporturi rutiere internaționale ce nu intră sub incidența Acordului european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale, în scopul armonizării legislației noastre cu legislația comunitară în materie.

Așa cum se arată în Nota de fundamentare, prin promovarea prezentului proiect se urmărește creșterea siguranței circulației rutiere, precum și realizarea unei mai bune protecții sociale a conducătorilor auto.

2. Pentru un plus de rigoare, propunem ca titlul să se refere la stabilirea perioadelor de conducere și de odihnă.

3. În vederea asigurării conformității cu prevederile art.39 alin.(3) din Legea nr.24/2000, propunem următoarea redactare a formulei introductive:

“În temeiul art.107 din Constituție și al art.1 pct.II poz. 12 din Legea nr.751/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță:”.

4. La art.1 alin.(2), sugerăm înlăturarea determinantului “terțe”, care este nu numai incorect folosit în context, ci și inutil.

Totodată, pentru un plus de rigoare normativă, propunem ca redarea titlului acordului să se facă astfel cum apare acesta publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.323 din 22 noiembrie 1994. Pentru precizia dispoziției, sugerăm să se menționeze și legea prin care România a aderat la acest acord, postpusă referirii la titlul acordului, astfel: “... care sunt părți la Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), încheiat la Geneva la 1 iulie 1970, la care România a aderat prin Legea nr.101/1994 ...”.

La același alineat, propunem înlocuirea substantivului “călătorie”, specific numai transportului de persoane, cu substantivul “deplasare”.

De asemenea, întrucât, potrivit art.35 alin.(2) din Legea nr.24/2000, în redactarea actului normativ, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, recomandăm înlocuirea verbului “se vor aplica” cu verbul “se aplică”.

5. Pentru respectarea prevederilor art.45 alin.(1) din Legea nr.24/2000, conform căruia dacă textul unui articol conține enumerări prezentate distinct, acestea se identifică prin utilizarea literelor alfabetului, propunem marcarea corespunzătoare a subdiviziunilor art.2, reformulat în stilul consacrat redactării actelor normative, după cum urmează:

“Art.2 - În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

- a) *conducător autor* – orice persoană ...;
- b) *săptămână* – perioada de timp ...;

f) *servicii regulate de călătorii - serviciile ...”.*

6. La art.3 alin.(1) lit.e), dispoziția propusă este insuficient conturată în ceea ce privește partea finală a textului “sau care sunt sub controlul acestora”, necesitând o dezvoltare.

La lit.l) propunem înlocuirea sintagmei “în interes propriu” cu expresia “în folos propriu”, utilizată de art.11 din Ordonanța Guvernului nr.44/1997 privind transporturile rutiere, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.105/2000.

La lit.s), pentru o exprimare proprie limbajului normativ, sugerăm ca prima frază să se încheie astfel: “... atingeri grave siguranței circulației rutiere”. Totodată, întrucât inaplicabilitatea prevederilor ordonanței în situația prevăzută la această literă constituie o excepție, iar nu o derogare, cum greșit se prevede în propoziția finală, recomandăm revederea acesteia, ținând seama și de faptul că excepția operează *ex lege*, nefiind necesară vreo autorizație prealabilă în acest sens.

La lit.t), în vederea evitării unei repetiții supărătoare, propunem înlocuirea primei prepoziții “pentru” cu prepoziția “la”.

La alin.(3) și (4), considerăm util a se indica autoritatea competentă a acorda derogări de la aplicarea prevederilor ordonanței, precum și categoria și nivelul actului prin care se vor face respectivele derogări.

De asemenea, la alin.(3), pentru un plus de precizie, propunem adăugarea, după cuvântul “circulației” a determinantului “rutiere”, iar la alin.(4) recomandăm delimitarea sferei noțiunii de “cazuri de urgență”, în vederea asigurării unei corecte aplicări a dispozițiilor ordonanței.

7. La art.4 alin.(2), semnalăm faptul că definiția la care se face trimitere nu figurează nici în cadrul art.6 alin.(3), și nici în restul proiectului. De aceea, considerăm că este necesară definirea perioadei săptămânale de odihnă.

La alin.(4), propunem substituirea sintagmei “din al doilea și al treilea alineat” prin expresia “prevăzuți la alin.(2) și (3)”.

8. La art.5 alin.(3), pentru respectarea regulilor de tehnică legislativă, propunem ca textul să debuteze, astfel:

“(3). Prin excepție de la prevederile alin.(1), ...”.

Întrucât cea de a doua frază a alin.(4) conține o ipoteză juridică distinctă, propunem ca aceasta să constituie un alineat separat, cu următoarea redactare:

“(5). În sensul prezentului articol, nu sunt considerate activități legate de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu timpul de așteptare și timpul în care nu se conduce, petrecut la bordul unui vehicul în mișcare, feribot sau tren”.

9. La art.6 alin.(2), pentru a răspunde exigențelor de tehnică legislativă, recomandăm utilizarea, în locul expresiei “alineatului precedent”, a abrevierii “**alin.(1)**”. Totodată, în scopul asigurării unei terminologii unitare, așa cum cere art.34 alin.(1) din Legea nr.24/2000, propunem înlocuirea substantivului “durata” cu “**perioada**”.

La alin.(4), pentru asigurarea concordanței cu principiile de tehnică legislativă, propunem înlocuirea expresiei “la care se face referire” prin termenul “**prevăzute la alin.(1)-(3)**”. De asemenea, pentru corelare cu alin.(7), propunem completarea textului, prin inserarea, după substantivul “vehiculul” din rândul 5, a verbului “este parcat”.

10. La art.7 alin.(1), din rațiunile expuse la pct.8 supra, propunem ca textul să înceapă astfel:

“Art.7 – (1) **Prin excepție de la ...**”.

La lit.b), pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem înlocuirea cuvintelor “menționate anterior” cu sintagma “**prevăzute la lit.a)**”.

11. La art.9 lit.e), întrucât proiectul nu conține prevederi referitoare la perioadele lunare de odihnă, sugerăm revederea textului.

12. La art.11 alin.(3), pentru conciziunea redactării, propunem următoarea formulare a textului:

“(3) Datele **prevăzute la alin.(2)** se **înscriu** în registrul de sarcini pentru o perioadă minimă care să acopere atât săptămâna curentă, cât și săptămâna care o precede și cea care urmează”.

13. La art.12. pentru unitate terminologică, recomandăm înlocuirea cuvântului “securitatea” cu “**siguranța**”.

14. La art.13 lit.b), pentru respectarea regulilor de tehnică legislativă, propunem substituirea expresiei “acestei ordonanțe” prin sintagma “**prezentei ordonanțe**”. Formulăm această propunere și pentru lit.c) și e).

Tot la lit.b), norma propusă necesită a fi completată prin precizarea perioadei de efectuare a controlului.

15. La art.14 alin.(4), propunem introducerea cuvântului “**Prevederile**” în debutul textului, pentru acuratețea redactării.

16. Din formula introductivă a **art.15** trebuie eliminată formularea “în măsura în care, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni”, deoarece este **în dezacord cu definiția** dată contravenției în Ordonanța nr.2/2001 privind regimul juridic al

contravențiilor care prevede că fapta descrisă ca atare drept contravenție în actul normativ și prevăzută cu sancțiune contravențională nu poate fi decât contravenție. În aceste condiții, nimeni nu poate să schimbe, prin interpretare, caracterizarea juridică a faptei. Acesta este și motivul pentru care definiția contravenției nu mai compară pericolul social al acesteia cu pericolul social al infracțiunii.

17. La art.15, lit.a), c) și d), întrucât este descrisă o stare, nu o acțiune sau o inacțiune care ar putea forma obiectul unei sancționări contravenționale, recomandăm ca textele să înceapă astfel:

“a) **neluarea măsurilor necesare în vederea asigurării dotării cu ...**”;

.
. .

c) **neasigurarea numărului necesar ...**”;

d) **neefectuarea controlului ...** ;

La lit.c), f) și h), pentru un plus de precizie, sugerăm ca substantivul “conducător” să fie însoțit de particula “auto”.

La lit.d), pentru unitate terminologică, propunem înlocuirea expresiei “timpilor de lucru” prin sintagma “**perioadelor de conducere**”.

La lit.e), din aceleași considerente, propunem înlocuirea cuvântului “timpilor” prin cuvântul “**perioadelor**”.

La lit.h), fapta descrisă constituie infracțiune potrivit Codului penal și nu poate fi tratată drept contravenție.

La lit.i), întrucât termenul “frecventă” este imprecis, neputând fi utilizat în descrierea unei contravenții, sugerăm folosirea expresiei “**în mod repetat**”.

La lit.j), pentru corelare cu termenul utilizat în art.8, recomandăm înlocuirea substantivului “stimulente” cu substantivul “**plăți**”. Totodată, pentru mai multă precizie, sugerăm adăugarea determinantului “**rutier**” după expresia “operatorul de transport”.

18. Art.16 are o redactare improprie stilului normativ, fiind necesar ca lit.a) – c) să fie formulate după următorul model:

“a) **cele de la lit.a), b), h) și j), cu amendă de la 4.000.000 lei la 10.000.000 lei, aplicabilă operatorului de transport rutier;**”

La lit.b), întrucât contravenția prevăzută la lit.i) a art.15 este săvârșită de către conducătorul auto, sancțiunea nu poate fi aplicată operatorului de transport. De aceea, este necesară revederea textului.

Textul de la lit.d) conținând o măsură complementară, considerăm că ar trebui autonomizat într-un alineat separat.

19. La art.17, pentru fluența textului, propunem ca cele trei categorii de agenți constatatori să fie prevăzute în continuarea părții de debut, în aceeași ordine, eliminându-se enumerarea lor marcată cu liniuțe.

La acest articol, sugerăm și eliminarea abrevierii “(ARR)”, care nu se justifică în context.

20. După art.17, recomandăm introducerea unui **nou articol** (art.18), de completare a dispozițiilor referitoare la contravenții cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, urmând ca articolele ce îi succed să fie renumerotate în mod corespunzător.

21. La art.18, pentru evitarea unei repetiții supărătoare, sugerăm înlocuirea părții finale a textului “prevederilor prezentei ordonanțe” cu expresia “**acestor prevederi**”.

22. La art.20 pentru a răspunde cerințelor art.45 alin.(1) din Legea nr.24/2000, propunem ca enumerările respective să fie marcate prin litere mici ale alfabetului.

Totodată, recomandăm ca redarea datelor să se facă conform rigorilor de redactare normativă, astfel:

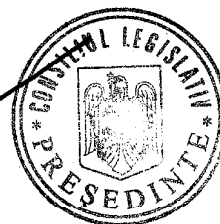
“a) până la data de **31 decembrie 2003** ...;

b) până la data de **31 decembrie 2004** ...;

c) până la data de **31 decembrie 2005** ...”.

23. La art.21, din considerente de tehnică legislativă, propunem ca în locul expresiei “prezentelor dispoziții” să se utilizeze sintagma “**prevederilor prezentei ordonanțe**”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 126/29.01.2002